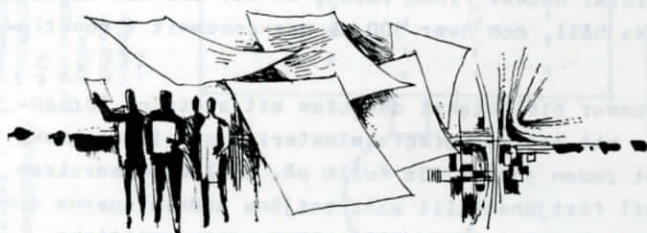

Mitten-info 1.78

ALLT HÄNGER IHOP -

BÅDE INOM EKOLOGIN OCH DEBATTEN

INNEHÅLL :

LEDARE: INFÖR FÖRBUNDSMÖTET

BITTEN I SVL/FSF: HENRIK SANDSTRÖM

HUR MAN KAN SÅ FRAMÅT: PETER BACKA

UNGDOMSFESTIVAL PÅ CUBA

ÖPPET BREV TILL BITTEN: JONNE ERICSSON

BITTENBIBLIOTEK GRUNDAS

BITTEN INFO 1/78

ANSVARIG UTGIVARE: SOLI BERGMAN

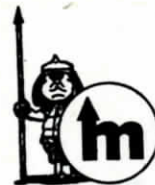
Detta nummer har redigerats av P.Backa, S.Bergman och
".Ziliacus.

BITTENFÖRBUNDET rf

RULEVÄRDEN 7 A

00120 HELSINGBORG 12

tel. 90/602541

SOLIS LEDARE

MITTENFÖRBUNDETS ÅRSMÖTE DEN 25 - 26.2. I ÅRD LOVAR ATT BLI INTRESSANT UR MÅNGA SYNVINKLAR: BLAND DE FRÅGOR VI KOMMER ATT DEBATTERA OCH TA STÄLLNING TILL FINNER VI FÖR DET FÖRSTA ETT UTKAST TILL ETT POLITISKT HANDLINGSPROGRAM FÖR MITTENFÖRBUNDET.

Vårt principprogram från 1975 rör sig på ett renodlat ideologiskt/teoretsikt plan, det är inte fullständigt - t.e.x. lokalsamhällesdebatten är inte medtagen - och bör sålunda kompletteras av ett konkret politiskt handlingsprogram. Förbundsstyrelsens förslag går ut på en uppskissning av programmet i fyra delar, ett avsnitt om dagens samhällsutveckling globalt och nationellt och om orsakerna till dess brister, ett annat om vår ideologiska målsättning - lokalsamhället, det tredje avsnittet tar upp konkreta åtgärder för att uppnå en lokalsamhällesstruktur, programmet avslutas med ett kapitel om strategin, dvs hur vi skall gå till väga för att få folk att jobba för lokalsamhället.

Ett heltäckande och ändamålsenligt handlingsprogram kräver en hel del debatt, aktivt arbete, noggrann färdplanering innan det kan anses vara färdigt. Vi skall under förbundsmötet diskutera programmet, uppläggning, innehåll och den fortsatta behandlingsgången. Förbundsstyrelsen föreslår att ett seminarium "ett samhälle i balans" under våren skall utgöra startskottet för den egentliga organisationsbehandlingen ute i lokalavdelningarna och bland medlemmarna. Under höstens lopp pågår arbetet i studiecirklar, temakvällar, diskussioner, så att vi någon gång före jul på ett stormöte kan utarbeta ett färdigt programförslag att sändas på remiss till avdelningarna före förbundsmötet 1979.

Den utbildningspolitiska debatten kommer att vara rätt så intensiv under detta år. Såväl FÖB som FS F kommer att revidera och förnya sina utbildningspolitiska program. Mittenförbundet kommer under inkommande verksamhetsperiod att sträva till debatt om de utbildningspolitiska målsättningarna, utbildningens innehåll och utform-

ning. Hurudan skall utbildningen i lokalsamhället vara ? Vilka brister har vi i dagens utbildning ? - Förbundsmötet kommer att behandla ett utbildningspolitiskt ställningstagande som vi hoppas kunna ge vägkost åt mittenförbundare som på olika håll sysslar med utbildningspolitiska frågor.

Den tredje större frågan på förbundsmötet är ett ställningstagande om jämlikheten mellan könen. Jämställdhetsdebatten i samhället är på kommande igen efter att ha mattats av sedan debatt- ivern i slutet på 60 - talet. Ställningstagandet tar upp diskussionen om en könsdiskrimineringslag och kvinnovoteringen. Förutom dessa frågor skall vi diskutera mittenförbundets politiska verksamhet och vår organisation.

En betraktelse över det aktuella läget inom förbundet måtte tillåtas i detta sammanhang. Då vi ser på utvecklingen inom förbundet under dess sex-åriga existens, kan vi för det första konstatera att våra ställningar i de enskilda högskolorna och i den nationella studentpolitiken avsevärt stärkts. Mittenförbundare innehar ledande ställning i så gott som alla svensk- och tvåspråkiga högskolor och har genom saklig och samarbetsvillig politik förmått göra sin röst hörd, också i de högskolor och studentkårer där vår numerära styrka är anspråkslös! Förbundet innehar för andra året i följd en styrelseplats i Studentkårsförbundet, också det är ett uppenbart tecken på att vi förmått hävda oss i den nationella studentpolitiken vid sidan av de stora politiska studentorganisationerna. Detta har till stor del möjliggjorts av det konsekventa mittensamarbetet som förbundet har drivit.

Till följd av detta har vi överlag klarat studentkårsvalen med all heder.

I skolorna har den politiska situationen varit hårdare. Vi måste idag tillstå radikala åtgärder är av nöden för att vi skall lyckas skapa ett fungerande kontaktnät i de svenska

skolorna och få fungerande avdelningar i distrikten. Inom FSS har mitten fortfarande en dominerande ställning, men mittenverksamhet i skolorna måste hållas uppe också under tiden mellan Elevriksdagarna och röstsamlandet

Ett så gott som obearbetat fält för förbundet är utbildningsanstalterna på mellanstadienivå. Undervisningen i dessa skolor är oftast kursbunden och det är svårt att finna intresse för direkt politiskt eller ideologiskt verksamhet. Under inkommande år finns det dock hopp om en ljusning på denna sektor, dels har sjuis fått en behövlig injektionsspruta, dels har vi chanser att påbörja kontaktverksamhet i de tekniska utbildningsanstalterna på svenskt håll.

I DET STORA HELA KAN VI DOCK VARA RÄTT SÅ HJUGGA MED VÅR STYRKA NUMERÄRT, dvs FORMELLT.

Men efter ett års arbete på förbundsplanet har dock en hel del brister för mig framstått som klara i vår politik och organisation. Vår styrka är skenbar. Aktivistskaran har minskat, medlemsantalet har stagnerat, avdelningsintresset är svagt under mellanvalsperioderna, studiecirklar torkar in, den ideologiska medvetandeheten är låg hos den vanliga medlemmen, frustation råder, folk utbränns av en eller annan orsak, de interna grälen ökar.

VARFÖR ÄR DET SÅ - OCH..... VAD GÖRA ?

Vad beror detta på ? För vi är väl alla överens om att vi har en ideologisk grundsyn det gäller att värna om, vi har ett angeläget budskap, vi vill finna lösningsmodeller på framtidens svåra problem. Vi måste satsa mera på direkt skolningsverksamhet, nyrekrytering, medlemsvård. Vi får inte låta alla våra krafter och alla aktivister användas för betungande uppgifter i studentkårerna.

Å andra sidan får vi inte tappa det praktiskt politiska greppet. Våra möjligheter att föra ut vår ideologi beror på vår styrka och vårt politiska handlande. Vi har ett stort ansvar för de finlands- svenska skolelevernas och studerandenas intressen. Vi måste göra en aktiv insats i den nationella studentpolitiken och i det internationella samarbetet. DET GÄLLER FÖR OSS ATT FINNA EN GYLLENE MEDELVÄG. ATT SATSA RESURS ERNA RÄTT.

Det gäller för oss att fortsätta på en klar och konsekvent centerlinje. Det gäller att fortsätta och intensivifiera mittensamarbetet av politiska och ideologiska skäl.

MITTENFÖRBUNDARE ! Jag ser fram emot en konstruktiv och givande debatt om dessa frågor och mycket därtill !

Soli Bergman
Er Soli Bergman,
förbundsordförande

henrik sandström: MITTEN i SYL/FSF

En mittenit i FSF:s styrelse har tre viktiga ansvarsområden. För det första ansvarar han tillsammans med alla de andra styrelsemedlemmarna för alla de finska studenternas bästa. För det andra har Mitten som representantför de svenskspråkiga studenterna ansvar för de svenska frågorna, speciellt den svenska informationen och förbättringen av denna. Till sist men inte minst bör Mittens ideologiska linje synas i studentkårsförbundet, i förbundets ställningstaganden och uttalanden.

Som intresseorganisation för landets alla studerande har FSF sin otvivelaktigt största uppgift. Förbundet har kritiserats både från ett och annat håll för att inte uträtta så värst mycket för studenterna (t.ex. Tiedonantaja: SYL etujärjestö vai herrahissi). Det är klart att en organisation på så bred politisk bas som FSF ofta har svårt att nå enighet i viktiga frågor, och många av förbundets ställningstaganden har blivit rätt urvattnade pga kompromisser och blandning av olika åsiktsriktningar. FSF är en organisation som till en stor del arbetar i det tysta. Genom goda kontakter till statsmakten har förbundet i en del frågor konnat påverka de maktavandes beslut, men alla inser inte eller vill inte inse det utan vill att förbundet skall kommendera ut studenterna på gatorna.

Finlands studentkårers förbund är formellt en tvåspråkig organisation. I praktiken stöder dock de svenska frågorna på en hel del problem. Förbundet förhåller sig nog i princip positivt till de svenska studerandena och deras specialproblem, men lösandet av dessa stöter för det mesta på nya problem. Enligt årets verksamhetsplan kommer en arbetsgrupp att tillsättas i mars med uppgift att utreda möjligheterna att förbättra den svenska informationen från förbundet till de svenskspråkiga studentkåren. Det kanske största problemet med svenskt material från FSF är att de alster som skickas till studentkåren vanligtvis får sin slutliga utformning strax innan de skickas ut, och innan de har översatts till svenska är de ofta föråldrade. Detta gäller speciellt material

till förbundsmötena, och det är väl i praktiken så gott som omöjligt att uppfylla de svenska intressena på denna punkt. Sådant material som går på remiss till studentkårerna borde däremot gå att fås översatt. Det är trots allt mest en fråga om god vilja.

Till förbundsmötet i höst skall FSF utarbeta ett ekopolitiskt ställningstagande. Detta historiska dokument utgör det första större steget på förbundets bana som en ekologiskt medveten organisation. Det är att hoppas att detta ställningstagande inte blir allt för urvattnat och att fortsättning på den ekologiska debatten i förbundet följer. Mitten har naturligtvis tillsammans med KOL en central roll vid utarbetandet av detta ställningstagande. Glädjande är att också vänstern i allt större utsträckning har börjat intressera sig för dessa frågor.

Mittens linje bör naturligtvis synnas även i andra dokument som FSF producerar. En central roll i årets verksamhet intar förnyandet av förbundets utbildningspolitiska program. Här borde Mitten kunna påverka programmets utformning så att det bättre kan motsvara de krav som morgondagen ställer på utbildningen.

hur man kan gå framåt - och hur man inte gör det

Man har en längre tid ondgjort sig över att debatten är så lam bland dagens ungdom och studenter. Och visst finns det fog för gnället. På något sätt har vi låst oss psykologiskt. När en ny tanke presenteras blir vi inte längre på samma sätt entusiastiska, utan skakar på huvudet eller flinar. Det leder till att folk inte vågar föra fram nya ideer eftersom ingen ger positiv respons, eller försöka utveckla något ur den idé som kastats fram. Oberoende av hur man analyserar strukturen och orsakerna till det nu rådande "debattödasklimatet" så är det ett obestridligt faktum att det existerar.

En dylik debattöd är speciellt farlig för Mittenförbundet. Detta därför att förbundet bygger väldigt mycket på att entusiasmera, stimulera och utveckla nya djärva ideer. Man kan säga att en frän debatt med nya perspektiv är en livsnerv för Mitten. Mittenförbundet kan naturligtvis inte ändra den allmänna inställningen i landet i en handvändning. Men vi måste försöka.

En första förutsättning är att vi får fart på vår egen debatt. D.v.s. att den interna Mittendebatten om stora principfrågor inte i onödan hämmas.

För att med den debatten nå resultat som är så hållbara som möjligt, bör man utgå från lokalsamhället. Med det vill jag säga att man bör utgå från skapandet av ett lokalsamhälle, inte från att lappa på dagens kortsiktiga politiska problem. Visserligen måste dessa problem, t.ex. arbetslösheten lösas snabbt och effektivt, men man får inte tappa perspektivet. Man får inte använda sig av åtgärder som leder bort från en lokalsamhällesstruktur.

Tyvärr måste jag konstatera att vi inom förbundet just nu har ett tråkigt debattklimat. I ett Mitteninfo på hösten skrev Jonne Erickson och undertecknad varsin artikel med avsikt att provocera fram intern debatt. Vi lyckades så tillvida att folk blev irriterade och kom med kritik. Men det var också allt. Jag har förgäves försökt få folk att artikulera sin kritik, och komma med alternativ till hur vi med ekonomiska styrmedel skall nå de mål som vi enhälligt gått in för i Mittenförbundet. Det enda man lyckats prestera är en destruktiv, opreciserad kritik, som inte för debatten framåt.

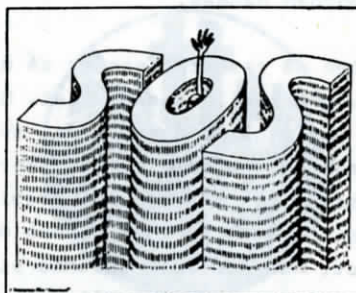
Man har helt enkelt låst sig i ställningarna bakom den traditionella ekonomins dogmer. Man har totalt glömt bort att det är just den ekonomiska politiken som förorsakat t.ex. dagens miljöproblem. Man tar till lapptäcksmetoden, i stället för att angripa grundproblemen.

En dylik inställning till debatten innebär inget annat än en ideologisk barlast.

SKÄRPNING POJKAR OCH FLICOR!

Sluta kverulera, och kom med något eget!

Peter Backa

HAVANNAFESTIVALEN

HUVUDPAROLL FÖR UNGDOMSFESTIVALEN ÄR LIKSOM TIDIGARE "FÖR ANTI-IMPERIALISTISK SOLIDARITET, FRED OCH VÄNSKAP". BAKOM DETTA DÖLJER SIG UNDERRUBRIKER SÅSOM EN NY EKONOMISK VÄRLDSORDNING, UNGDOMENS RÄTTIGHETER, VÄNSKAP MELLAN GRANN-LÄNDER, NEDRUSTNING OSV.

Festivalrörelsen kom igång efter kriget, närmare bestämt 1947. Det var frågan om en reaktion mot kriget och mot den fascism som hade skapat kriget. Så småningom har festivalen utvecklats både organisatoriskt och innehållsmässigt. Man har börjat inrikta sig mera på allmänna politiska problem som intresserar ungdomen, u-landsproblematiken har allt starkare kommit fram, och i år tar man också upp den nya ekonomiska världsordningen och problemen med de sinande naturresurserna till behandling.

I år hålls festivalen för första gången utanför Europa. Detta för att man vill att ungdomen också skall lära känna problemen i andra världsdelar, i ett u-land. Man vill åt europeerna visa upp den "latinamerikanska verkligheten" och de problem som finns - och olika lösningsmodeller. Därför hålls festivalen i Havanna på Cuba.

Festivalen har också breddats till annat än sina politiska temata. Man har under de senaste festivalerna alltmer sysslat med sportevenemang, kulturträffar osv under festivaldagarna. Också i år kommer programmet att innehålla många lättare inslag. Det ges bl.a. möjlighet att resa längs med hela ön, det anordnas en ca två kms löpning för alla deltagare, schackturneringar kommer att vara igång under festivalen, man kan vara med om en äkta latinamerikansk karneval med allt vad som därtill hör, osv.

Den viktigaste festivalaktiviteten är dock inte att åka till Cuba utan förberedelserna i Finland. Den finländska festivalföreningen har en bredbasig styrelse och arbetsutskott, där Peter Backa representerar SU/Mitten. Sexton regionala kommittéer har tillsatts, och för tillfället håller man på och grundar lokala kommittéer.

Den viktigaste verksamhetsformen är en insamling till en

SOLIDARITETSFOND. Medlen går till Södra Afrika, Palestina och Chile. I insamlingen har kampanjen "en timmes lön till festivalens solidaritetsfond" en central roll. Dessutom samlar man med börs och listor.

Olika tävlingar ingår också i förberedelserna, t.ex. en uppsatstävling i skolorna och en meloditävling.

Festivalföreningen har dessutom olika slag av material, affischer, terror, plockknappar, sångböcker, festivalrörelsens historik, mm. Dessa kan säljas med 50% provision.

BESTÄLL MATERIAL FRÅN FÖRBUNDSKANSLIET ELLER DIREKT FRÅN FESTIVALFÖRENINGEN, adress: V LINDEN 3 A 1, 00530 HELSINGFORS 53, tel. 90/765800.

JONNE ERICSSON: ÖPPET BREV TILL MITTEN!

vägen till handling - centermän och -kvinor!

Vägen till handling är lång och svår. Det finns många villovägar. Att handla rätt är ännu svårare.

Jag har sedan jag åter trädde in i verksamheten under hösten, efter några års uppehåll, småningom kunnat konstatera att organisationen i mångt och mycket famlar i luften. Man använder sig alltför mycket av tjurens taktik att i onödan leka murbräcka. Det vill säga - de som överhuvudtaget försöker. Frustrationsnivån börjar vara alltför hög inom förbundet. Debatten blir allt destruktivare och personkonflikterna allt större.

Orsaken till detta står till stor del att söka i att organisationens ansvarsområden i stort sett fördubblats sedan våren 1975 (då undertecknad lämnade gänget för att skriva och göra undan den dystra grå tiden). Samtidigt har vårt medlemstal i stort sett stannat vid det gamla. Man har således brist på folk att sköta de olika ansvarsområdena. I synnerhet har bristen på kompetent folk och folk med en centerpolitisk kampanda gjort sig gällande.

Orsaken till detta är en annan. Man har ägnat proportionellt sett för litet utrymme åt diskussion om förbundets politik. Ytterst få inom organisationen tycks ha klart för sig vad organisationen egentligen är till för. Man har bara sina vaga aningar. Detta leder till något man kan kalla 'fragmentarisk politik' och i det här fallet på lokalavdelningsnivå. Det är en politik som ganska mycket saknar perspektiv och konsekvens.

Centralorganisationens politik har dock hållits på hög nivå och till synes även utvecklats till en del. Inte heller kan man klandra den nuvarande ledningen för att ha färsummat avdelningarna. Det är snarare så att man nog försökt men att lokalavdelningarna å sin sida i stället satt sig på tvären. Felet ligger ännu längre tillbaka i tiden. Det ligger hos den förbundsledning som hade ansvar för 2-3 år sedan. Det var den som inte insåg att förbundet är i behov av en ständig debatt och skolning inom organisationen. Att hålla igång en

debatt är givetvis också en form av skolning. Vi behöver en medveten och kunnig medlemskår för att kunna hålla ställningarna och för att kunna uthyttja dem maximalt.

Men man skall inte gråta över spilld mjölk utan i stället rikta blickarna framåt.

handlingsprogram för Mitten

Jag hälsar därför planerna på ett omfattande handlingsprogram för förbundet med glädje av flera skäl.

Förbundets principprogram som antogs för tre år sedan är till stora delar otidsenligt och inte så täckande som det borde vara. Vi är helt enkelt i behov av ett nytt och omfattande program.

Om handlingsprogrammet manglas fram på rätt sätt kan det i väsentlig grad pigga upp den ideologiska och framför allt den praktiskpolitiska debatten. Görs detta riktigt kan vi räkna med att den politiska medvetenheten höjs ute i lokalavdelningarna och med den också motivationen att arbeta.

Det är viktigt att arbetet på förbundsmötet inte leder till några definitiva beslut. Debatten skall skissera programmets uppställning. Den skall syfta till att ge möjligast mycket mat åt remissbehandlingen. Programmet bör nämligen gå på remiss till lokalavdelningarna och studiecirkel under våren och hösten. Det kunde vara ändamålsenligt om det slutliga programförslaget kunde slås fast på ett stormöte eller ett seminarium i november. Detta för att man sedan skall kunna diskutera programmet i sin helhet i lokalavdelningarna förrän det slutgiltigt skall slås fast på följande förbundsmöte.

GENOM ATT GÅ TILL VÄGA PÅ DETTA SÄTT KAN DEBATTEN SÅLEDES ÄVEN GE ETT BETYDANDE TILLSKOTT TILL SKOLNINGEN.

ändamålsenligt program

Det är också givetvis viktigt att programmet utformas på ett logiskt riktigt sätt som samtidigt är ändamålsenligt och gripbart för den som vill sätta sig in i det. Det är på det här förbundsmötet som man kommer att ta ställning till uppställningen och logiken i programmet. Det kanske därför är på sin plats att ge en viss bakgrund till denna logik.

Det är också nu man kommer att avgöra vilka områden tyngdpunkten skall falla på. Även på den här punkten finns det risk för famlande i blindo. Jag skall också försöka visa vilken idépolitisk roll som man kan anse att programmet har.

Handlingsprogrammet bör bygga på samma logik som hela ideologin bygger på. Jag vill påstå att den logik som här presenteras dessutom är den lättaste att förstå och mest ändamålsenliga i skolningssammanhang vilket ju höstens studiecirkelarbete visat.

Logiken i ett handlingsprogram

Under tiden före förbundets grundande och de första åren av förbundets verksamhet var det ideologiska arbetet inne i något som man kunde kalla analyseringsfasens två första skeden. Detta inledande ideologiska arbete ägde rum ett årtionde efter det att vetenskapen väckts av den utvecklingschock man råkade ut för då man såg naturresursernas begränsning för mänsklig aktivitet. Det gällde då oljan och vissa metaller. I Sverige skrev t.ex G.Ehrensverd i slutet av 60-talet om dessa frågor.

Samtidigt uppmärksammades miljöförstörelsen och de därmed sammanhängande svaghetssymptomen i ekosystemet. Man vaknade också för frågan om överbefolkningen och den med den sammanhängande livsmedelskrisen. Borgström skrev t.ex sin första bok om de här frågorna för 15 år sedan.

Ottar Brox skrev i Norge om urbaniseringsaspekter och väckte på sätt och vis de humanekologiska vetenskaperna i medlet av 60-talet.

I medlet av 60-talet växte också fredsrörelsen som en reaktion på Vietnamkriget och USA:s folkmord.

När sedan Romklubben kom med sin rapport om 'Tillväxtens gränser' 1972 följde i världen en debatt om helheten. Man ställde sig frågan om hur egentligen de olika kriserna samverkar.

Även Mittenbarnet satte sig således in i de här frågorna undan för undan. Detta första skede kan man gärna namnge och då kalla det krisanalysen eller ännu bättre delområdesanalysen följt av helhetsanalysen som tar upp problemsamverkan. En typisk produkt av det här skedet är boken Överlevandets villkor, som kom ut i tryck som ett resultat av en studiecirkel som Ötnäs Mittenstuderande och Helsingfors Universitets Mittenstuderande hade våren 1973.

Det är givetvis uppenbart att man samtidigt som man satte sig in i dessa "kriser" även började söka alternativ och givetvis också kräva en alternativ utveckling. Men av skäl som vi snart skall märka stred dock i många fall kraven på olika alternativ mot varandra eller så rörde de sig på en utopisk nivå.

Det här förhållandet försökte man råda bot på genom att fördjupa sig i det rådande samhällets

funktioner. Detta gjordes i avsikt att komma underfund med drivkrafter och orsaker till utvecklingen. Under detta skede gjordes en hel del försök att också förklara utvecklingens historiska förlopp. (Detta kanske inspirerat av att kommunisterna då var starka på finlandssvenskt håll). Detta skede kommer till uttryck i det mittenmanifest som man då arbetade på. Detta utvecklingsskede kunde kallas (om man nu skall namnge allt) för orsaksanalyseringsfasen. Principprogrammet antaget 1975 är en produkt av den här utvecklingen.

Ett stort steg togs således. Man insåg t.ex. den liberala ekonomins och den centraliserade maktstrukturens inverkan på utvecklingen och kunde då lättare angripa problemets kärna. Man försökte sig således också på att utifrån dessa tre

analyseringsfaser kräva åtgärder. Man försökte utforma samhällskrav på basen av denna korta och som jag vill påstå rätt bristfälliga analys. Man hade inget utvecklat samhällsmål framför sig och många krav kom därför att fortfarande motverka varandra. Man kan ta som horribla exempel FSS utbildningspolitiska program och förbundets eget ställningstagande från den tiden.

Man går t.ex. in för 71-års utbildningskommittés likriktningstänkande utan att beakta, vilket man kan analysera sig fram till utifrån lokalsamhällstanken, att utbildningen trots allt måste anpassas både regionalt och lokalt. En nationellt lika utbildning bara främjar den nuvarande utvecklingen trots att den då ur jämlikhetsperspektiv föreföll lycklig.

Genast efter att principprogrammet antagits påbörjades dock en debatt om en alternativ samhällsmodell. Debatten utgick från Sverige. Man studerade i första hand de villkor ett modellsamhälle måste uppfylla. Kalla det villkorsanalys om man vill. Sedan ägnade man rätt stora ansträngningar och ägnar fortfarande rätt stora ansträngningar åt att pröva den olika modellen efter den andra, globala och nationella. Modellanalysen.

En hel del material spreds då speciellt från Sverige. Under den här tiden hade Mittenförbundet sin glansperiod inom Svensk Ungdom. Detta gjorde att debatten om ett alternativt samhälle fördes inom SU:s ramar och utmynnade i SU:s handlingsprogram antaget vid Pedersörekongressen 1976. Lokalsamhällstanken intar i detta program en central roll.

En hel del utrymme ägnas dock redan i SU:s handlingsprogram åt de åtgärder som krävs för att man skall förverkliga lokalsamhället. Man konstaterade med andra ord helt riktigt att man måste kräva åtgärder utifrån en viss modellsyntes, för att på så vis undgå att sparka sig själv i ändan.

Arbetet på att söka konkreta åtgärder som behövs för att förverkliga lokalsamhället är dock idag fortfarande något av en halvmesyr. Vi har samhällsmodellen rätt klar för oss idag. Det som nu behövs är en ordentlig åtgärdsanalys. Åtgärdsanalysen är ett nödvändigt steg till handling. Man kan säga att den utgör något man kunde kalla handlingsanalysens första fas.

Orsaken till att man inte tidigare tagit sig an denna diskussion hänger intimt samman med det faktum att skolningen varit bristfällig och debatten i övrigt inom förbundet varit lam. Den främsta orsaken står väl dock att finna i det att vi måste utveckla kraven på åtgärder själva. Dvs de skall passa det finländska och mera precis det finlandssvenska samhället. Vi kan inte importera dem från Sverige, t.ex. Detta gäller delvis också lokalsamhällsidén.

MED ANDRA ORD: LÅT OSS ÄGNA TYNGDPUNKTEN I MITTENFÖRBUNDETS KOMMANDE HANDLINGSPROGRAM ÅT LOKALSAMHÄLLET OCH SPECIELLT ÅTGÄRDERNA SOM KRÄVS FÖR ATT FÖRVERKLIGA DET.

Utbildningspolitiken bör få största utrymmet och må logiken i programmet vara uppbyggd enligt den princip som jag här skisserat upp. Då blir det både ändamålsenligt och gripbart för nya och oinsatta människor.

Som ett budskap till organisationen när det gäller studie-cirklar och skolning för övrigt i största allmänhet skulle jag vilja säga att var och en som vill förstå eller skall fås att förstå våra ideologiska tankar och praktisk-politiska krav måste gå samma väg. Man kan t.ex inte förstå lokalsamhällstanken direkt utan att känna till bakgrunden. Ännu värre är det att försöka hålla en praktisk-politisk linje i en studentkårsstyrelse. Då måste man känna till lokalsamhällsidén för att kunna analysera fram riktiga praktisk-politiska krav.

Men vi måste klara detta. Vi gör det delvis redan. Allt hänger på organisationens skolningsverksamhet, organisationens hjärta.

Man kunde också överväga att låta debatten utmynna i ett AKTIONSÅR 1979 kring devisen om ett ALTERNATIVT SAMHÄLLE.

Med siktet fortfarande inställt på framtiden vill jag efterlysa en debatt om den strategi som är mest ändamålsenlig då man vill få kraven på åtgärder förverkligade.

Vi behöver också under den strategiska diskussionen en diskussion om organisationsapparatusens utformning.

ett varningens finger

Kriserna, helheten, orsakerna och villkoren förändras ständigt. Även tiden blir en viktig faktor. Vi får helt enkelt mindre tid på oss att göra något allteftersom tiden går. Modellen, åtgärderna och strategin måste således hela tiden revideras. Vårt modell är inte statisk såsom den marxistiska. Den bygger på ekosystemets yttre villkor. Tiden gör att vi måste gå ut allt offensivare vartefter tiden lider.

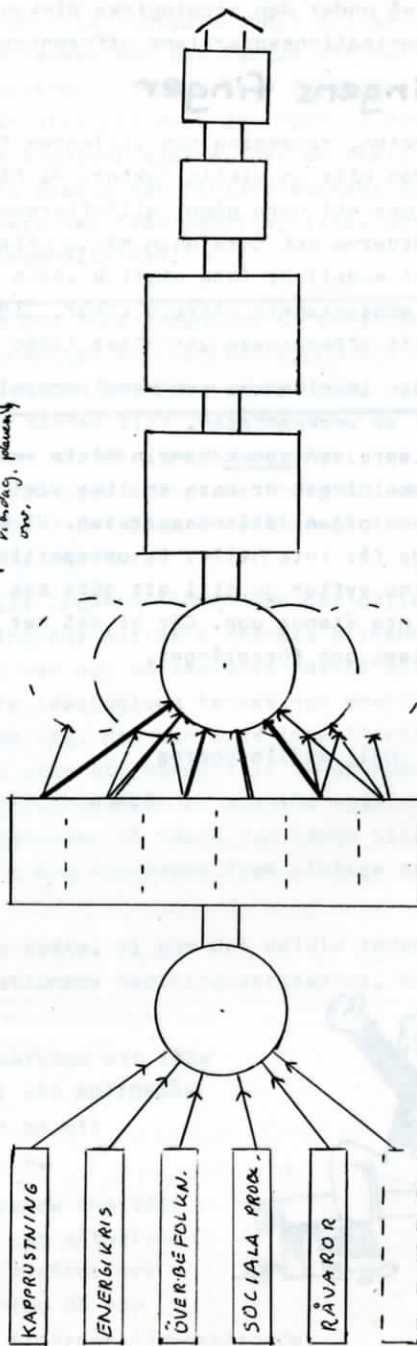
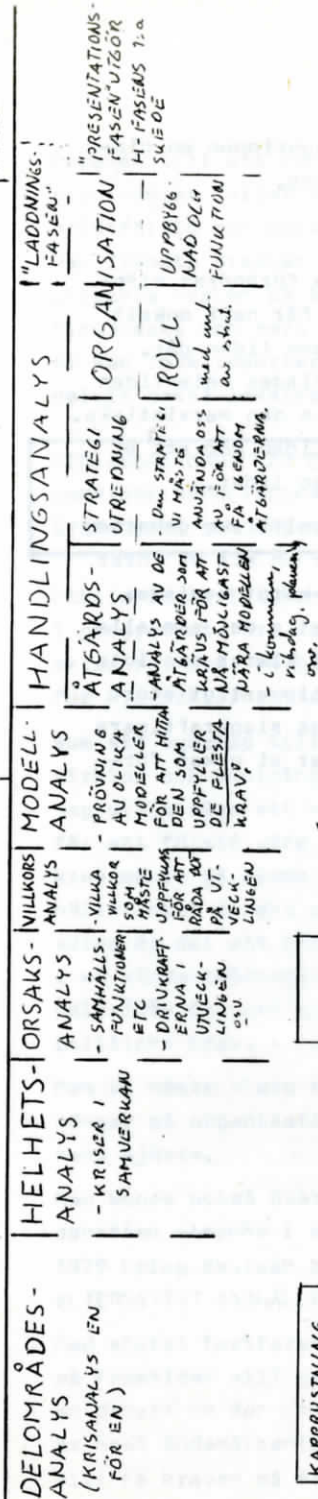
Ännu en sak! Den ideologiska och handlingspolitiska debatten är bara en del av verksamheten. Alla tankar om att vi först skall ideologisera och sedan handla måste skarpt avvisas. Debatten och skolningen är bara en lika viktig del som alla andra delar inom organisationsapparaten. Vi klarar oss inte utan dem och de får inte heller ta oproportionerligt stort utrymme. Allting syftar ju till att göra oss slagkraftigare utåt. Vi får inte stanna upp. Gör vi det har vi också förlorat initiativet och försprånget.

Håll ställningarna

Jonne

ANALYSERINGSFASEN

PROGRAMFASEN

HANDLINGS-
FASEN

I SYSTEMET FINNS GIVETVIS EN STÅNDIG FEED-BACK.
TIDEN BLIR GIVETVIS EN VIKTIG FÖRÄNDRINGSSAMMANHÅNG

MITTENFÖRBUNDET GRUNDAR ETT BIBLIOTEK FÖR ATT INTENSIFIERA SKOLNINGSVERKSAMHETEN OCH INFORMERA OM ALLA DE BÜCKER, FILMER, TIDSKRIFTER, DIASERIER, UTSTÄLLNINGAR, OSV SOM ÄR TILLGÄNGLIGA I DET IDEOLOGISKA ARBETET.

Mittenbiblioteket placeras av ändamålsenlighetskäl i Åbo, där STINA FLEMMING lovat sköta det hela.

Lånerätten kostar 20 mk och gäller för ett läsår. Detta behövs för att finansiera verksamheten, skaffa böcker, skicka medlemsblad, boklistor osv.

I Åbo kan man låna direkt av Stina och i Helsingfors anmäler man på kansliet att man önskar låna. Också i Helsingfors utses en ansvarig person. I övrigt sker utlåningen postledes.

Till biblioteket kommer att prenumereras en hel del utländska och inhemska tidningar och tidskrifter. Utdrag ur dessa och sammanställningar av debatten kommer att finnas i Mitteninfo. Detsamma gäller bokrecensioner.

VI HOPPAS DU KUNDE STÖDA VERKSAMHETEN PERSONLIGEN GENOM PENGAR, BOKDONATIONER - ROTA IGENOM DIN BOKHYLLA! - OSV. Ett femtiotal böcker finns redan, en hel del har beställts från olika håll, och över 500 mk har inkommit i donationer.

I höst kommer biblioteket dessutom att sköta om förmedlingen av ett eget studiecirkelmateriel som ideologiska utskottet redan jobbar för fullt på. Biblioteksservicen kan på ett förtjänstfullt sätt betjäna avdelningarna och medlemmarna i arbetet med Mittenförbundets politiska handlingsprogram.

UTLÅNINGEN TORDE BÖRJA I MARS-APRIL. Ta kontakt med Yngve Jern eller Stina Flemming i Åbo eller Jonne Ericson i Helsingfors! Förbundskansliet kan likaså ge ytterligare information.